

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันจันทร์ที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2560

มองโลกมองไทยผ่านเมล็ดพันธุ์

ได้เกียรติรับเชิญจากคุณบุญมี ออกแมน รองกรรมการผู้จัดการธุรกิจเมล็ดพันธุ์บริษัท เจียไต๋ จำกัด ไปร่วมสังเกตการณ์งาน Field day International 2017 ที่เชียงใหม่ สถาบันวิจัยปรับปรุงพันธุ์และผลิตเมล็ดพันธุ์แหล่งใหญ่แหล่งหนึ่งของเจียไต๋ เมื่อเดือนที่แล้ว

เป็นงานที่จัดขึ้นเป็นการภายใน เชิญบริษัทผู้ค้าเมล็ดพันธุ์จากทั่วโลกกว่า 40 ประเทศ ทั้งจาก สหรัฐฯ ฝรั่งเศส รัสเซีย อินเดีย จีน บังกลาเทศ เกาหลีใต้ บราซิล เวียดนาม ตุรกี อาร์เจนตินา ฯลฯ ให้มา ชมและเลือกซื้อพันธุ์พืชผักชนิดใหม่ที่นักปรับปรุงพันธุ์ของเจียไต๋ได้รังสรรค์ขึ้นมา มีพืชพันธุ์ใหม่ๆ 20 ชนิด กว่า 400 สายพันธุ์ ให้บริษัทผู้ค้าเลือกซื้อ ส่งไปขายให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ภูมิอากาศ และความต้องการของเกษตรกรของแต่ละประเทศ

ผลการจัดงาน 5 วัน มีลูกค้าสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ไปเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการเข้ามาสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่ได้มีการสั่งซื้อไปปลูกเมื่อปีที่แล้วได้ผลผลิตดี ปีนี้เลยกลับมาสั่งซื้อเพิ่มไปอีกหลายเท่าตัว และเป็นที่น่าสนใจ การจัดงานครั้งนี้บริษัทผู้ค้าเจียไต๋จากต่างประเทศให้ความสนใจเมล็ดพันธุ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นอกจากต้องการพันธุ์พืชที่มีคุณสมบัติให้ผลผลิตมีคุณภาพ รสชาติดี ขนาดผลมีขนาดตรงตามที่ต้องการของแต่ละประเทศต้องการ ยังต้องการพันธุ์พืชผักที่ทนโรค ทนการชนและผลผลิตสามารถเก็บได้นาน นั่นเพราะภาวะโลกร้อน อุณหภูมิที่สูงขึ้น มีผลทำให้เชื้อโรคพืชมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แข็งแรงมากขึ้น และอากาศร้อนยังมีผลทำให้ผลผลิตที่มีการขนส่งในระยะไกล 1,000–2,000 กม. เสียหายได้ง่ายอีกด้วย

เกษตรกรในต่างประเทศให้ความสนใจพันธุ์พืชที่ทนสู่ภาวะโลกร้อน ส่วนบ้านเรา คุณบุญมี กลับบอกว่าแตกต่างอย่างสิ้นเชิง...ต่างประเทศเน้นใช้วิธีแก้ปัญหาที่ต้นทาง แต่ของเรากลับคิดแก้ปัญหา ณ ปลายทาง

กล่าวคือ เกษตรกรไทยคิดแต่จะได้พันธุ์ที่ให้ผลผลิตเยอะๆ ส่วนเรื่องทนต่อโรค ทนสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง กลับไม่ให้ความสำคัญ มองว่า ได้ผลผลิตปริมาณมากไว้ก่อน ถ้าเกิดมีโรค ผลผลิตเสียหายค่อยมาคิดแก้ปัญหาที่หลัง เข้าตำรา “มิเห็นโลงศพ มิหลั่งน้ำตา”...วิธีคือ วิธีไทย

"คน" โจทย์ใหญ่...ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

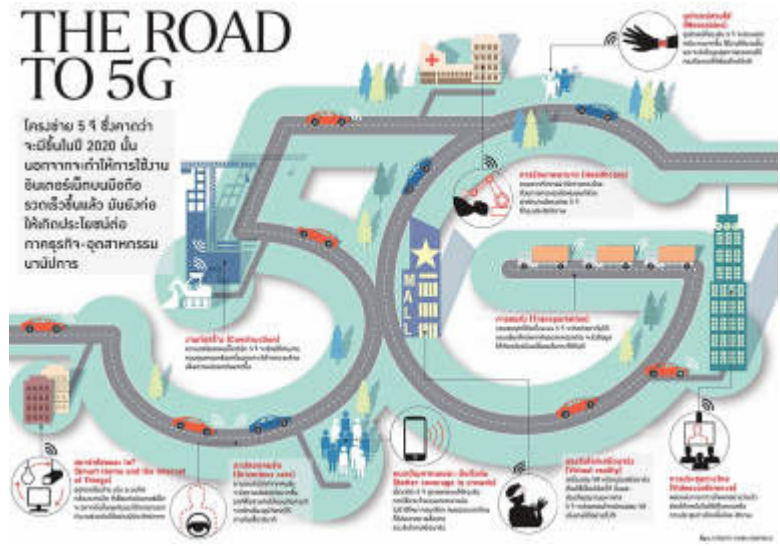
ในห้วงเวลาที่พวกเราหลายคนก็ต่างพยายามค้นหาคำตอบว่าจะใช้อะไรเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” ของรัฐบาลไปสู่ความสำเร็จให้ได้ และก้าวแรกที่จะทำให้รัฐบาลสามารถนำพาคนไทยทั้ง 67 ล้านคน ข้ามผ่านกับดักของการพัฒนาประเทศ และเทคโนโลยีเปลี่ยนโลกที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็วจนแทบจะตั้งตัวไม่ติดไปให้ได้...คืออะไร

คำตอบจากการสำรวจความเห็นของเหล่า CEO ในภาคธุรกิจใหญ่ๆจำนวนมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของรัฐบาล และ นพ.ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็คือ คน นั่นเอง

เมื่อข้อสรุปที่ได้พุ่งเป้าไปที่ “คน” เราก็นึกไม่พ้นที่จะต้องตามไปดูเรื่องระบบการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากรัฐบาลเองก็ยังไม่สามารถจำแนกได้ว่า กลุ่มคนที่อยู่ในระดับ 4.0 คือพร้อมจะพัฒนาร่วมไปกับเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อการปรับเปลี่ยนประเทศไปในทิศทางเดียวกันกับประเทศต่างๆทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านนั้น เอาเข้าจริง มีจำนวนเท่าใด?! แล้วกลุ่มคนที่อยู่ในระดับ 3.0 ที่ตามเทคโนโลยีพอได้ละ มีจำนวนเท่าใด ขณะที่กลุ่มคนที่ยังอยู่ในระดับ 2.0, 1.0 และ 0.0 มีกี่คน แน่نونว่า พวกเขาคงด้อยโอกาสในทุกด้านมากกว่า โดยเหตุเพราะความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยมีช่องว่างห่างกันออกไปมากขึ้นทุกปีนั้น มีจำนวนจริงเท่าใดกันแน่?!

ยังมีคำถามในหมู่ผู้บริหารระดับสูงของประเทศที่ข้องใจกับระบบการศึกษาประเทศไทยตามมามากมายว่า ผิดเพี้ยนไปหรือไม่ที่เราจะไปมุ่งเป้าที่จะโชว์ตัวเด็กในระดับยอดสุดของประเทศซึ่งเก่งคณิตศาสตร์ หรือ วิชาฟิสิกส์ เพียงเพื่อต้องการเอาชนะการแข่งขันโอลิมปิกให้ได้สัก 3 คน แล้วปล่อยให้คนไทยทั้งประเทศโง่!! นั้นก็ยังเป็นโจทย์ใหญ่ให้ต้องคิดว่า เราจะร่วมกันปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทยกันอย่างไร เพื่อให้ได้คนไทยที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพออกมา

เมื่อคำตอบในเรื่อง คน ของ รมว.ศึกษาธิการ ตรงกับความต้องการของ ทีมเศรษฐกิจ และทุกหมู่เหล่าไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับสูงของประเทศ หรือ CEO จากภาคธุรกิจขนาดใหญ่ๆ ที่อยากจะรู้คำตอบข้างต้นเพื่อรองรับอนาคตข้างหน้าของเทคโนโลยีล้ำยุค หรือเทคโนโลยีขั้นสูงเช่นที่ประเทศอื่น ๆ กำลังพยายามแข่งขันกันสร้างขึ้นเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศตนไปในทิศทางที่สามารถครอบครองส่วนแบ่งในตลาดโลกได้มากที่สุดได้อย่างไร

ทีมเศรษฐกิจกับ นพ.ธีระเกียรติ จึงต้องจับเข่าคุยกันจริงๆจังๆในเรื่องนี้

รมว.ศึกษาธิการ บอกกับเราว่า โครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการนั้นใหญ่โตเกินกว่าจะใช้เวลาสั้นๆ เพียงปีสองปีเพื่อการปฏิรูปหรือเปลี่ยนแปลงใด ๆ นับจากที่ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างกันมาครั้งหลังสุดเมื่อปี พ.ศ.2543 ซึ่งแบ่งกระทรวงศึกษาธิการออกเป็น 5 แห่งใหญ่ๆคือ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา สภาการศึกษา และสำนักงานปลัดกระทรวงซึ่งดูเรื่องสรรพเพเหระ และการศึกษา นอกระบบ

นับจากปีนั้น กระทรวงศึกษาธิการมีรัฐมนตรีว่าการทั้งหมด 20 คน ลองคิดดูเถอะว่า นโยบายและการปฏิรูปการศึกษาของประเทศจะอยู่นานได้อย่างไร ขณะที่ทุกอย่างรวมศูนย์อยู่ส่วนกลาง กระจายเรื่องใหญ่ๆให้รัฐมนตรีทำ แต่รัฐมนตรีอยู่กันคนละแป๊บๆไม่กี่ปีก็ไป ถ้าจะแก้ไขอะไรใหม่ ก็ต้องไปแก้ไขใน พ.ร.บ.การศึกษา ซึ่งต้องรอรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดนี้ก่อน

สิ่งที่เป็ความตั้งใจของผมก็คือ ต้องเอาระบบการศึกษาไทย ออกจากวงจรทางการเมือง (Political Cycle) ให้ได้ เราอาจจะห้ามไม่ให้นักการเมืองเข้ามาเป็นรัฐมนตรีไม่ได้เพราะเขามาจากประชาชน แต่จะทำอะไรไม่ให้การเปลี่ยนรัฐมนตรีกระทบต่อแผนการปฏิรูปการศึกษา ในหลายประเทศที่เขาเจริญ แม้จะเปลี่ยนรัฐมนตรีก็ไม่กระทบต่อแผนยุทธศาสตร์การศึกษาชาติ

เมื่อการปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศทำทุกเรื่องไม่ได้ง่าย ๆ ผมจึงต้องเลือกที่จะทำบางด้าน และบางด้านนั้นจะต้องขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไปพร้อม ๆ กับสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพของคนไทย ให้ดีได้ด้วย

ทุกวันนี้ รัฐบาลมีโครงการสานพลังประชารัฐ 12 โครงการอยู่ หนึ่งในโครงการเหล่านี้ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ คือ หัวหน้าทีมฝ่ายราชการ มีนายศุภชัย เจียรวนนท์ CEO ของทรู วิชั่นส์ เป็นหัวหน้าทีมฝ่ายเอกชน

“ตรงนี้มีเป้าหมายช่วยกันปฏิรูปโรงเรียน 7,000 แห่งทั่วประเทศ เพื่อสร้างคนไทยในชนบทห่างไกลให้มีคุณภาพ ส่วนของผม ผมทำอีกโครงการควบคู่กันไป โดยผมจำเป็นต้องเลือกที่จะวางยุทธศาสตร์ซึ่งเห็นว่าสำคัญที่สุดในยามนี้ คือ พัฒนาทักษะกำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และยุทธศาสตร์-ชาติ 20 ปี (2560-2579)”

โครงการนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการร่วมกันพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาให้สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดโครงการ Excellent Model School (EMS) : สถานศึกษาด้านแบบทวิภาคี และการจัดการเรียนการศึกษาร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานการอาชีวศึกษาที่จะมีการส่งนักเรียนนักศึกษาเข้าไปฝึกปฏิบัติจริงในโรงงาน หรือสถานบริการต่างๆจากภาคเอกชนที่เข้ามาช่วยกระทรวงศึกษาฯทั้งสิ้น 1,800 แห่งทั่วประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการจะจัดทำโครงการฝึกอบรมภายใต้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะภาคฤดูร้อน (Education to Employment : Vocation Boot Camp) หรือ E to E เพื่อพัฒนาทักษะด้านความสามารถในการแข่งขัน และ เสริมสร้างศักยภาพกำลังคนโดยให้สถานประกอบการหรือภาคเอกชนเป็นผู้นำในการผลิตกำลังคนจากอาชีวะ ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรม จนถึงส่งวิทยากรมาช่วยสอน และชี้แนะให้แก่ผู้เข้าอบรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ

“หลักสูตรของผม จะเน้นไปที่การพัฒนาสมรรถนะหลัก ควบคู่ไปกับคุณธรรม เรียกว่า SEE ซึ่งสอดคล้องกับ Growth Engine (First S-Curve New S-Curve Thailand 4.0 Super Cluster) และต้องมีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นด้วย คือ

1.ต้องมี Skill : ทักษะการทำงานที่ผู้เข้าฝึกอบรมจะได้รับการลงมือปฏิบัติจริงกับอุปกรณ์ และเครื่องมือทันสมัยในสถานประกอบการ หรือสถานการณ์จริง”

ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้นภายในการควบคุมดูแลของคณะครูและวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญจากสถานประกอบการที่จะช่วยผลิตคนให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของเอกชนอย่างแท้จริง

2.English : ภาษาอังกฤษ เพื่อเน้นการฝึกพูด-อ่านตำราภาษาอังกฤษ สำหรับอากาศยาน การเดินเรือ หุ่นยนต์ แอปพลิเคชัน Echo Vocational และ 3.Ethics : คุณธรรม ซึ่งจะเน้นการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมตลอดช่วงเวลาของการฝึกอบรมตามแนวคิด Work Hard be Nice เพื่อให้ได้กำลังคนที่มีความขยัน ใฝ่เรียนรู้ และตรงเวลา

สำหรับอาชีวะในกลุ่มเป้าหมายของคุณหมอธีระเกียรติ จะทำการฝึกอบรมให้แก่ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีสุดท้าย รวมถึงประชาชนที่สนใจ ซึ่งขณะนี้มีความสนใจกว่า 83,000 ราย จากสถานศึกษาทั่วประเทศ 444 แห่ง โดยการฝึกอบรมนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมในการช่วยเหลือกระทรวงศึกษาธิการเพื่อการฝึกอบรม 1,537 ราย

หลักสูตรของผม จะมีอยู่ด้วยกันมากถึง 2,656 หลักสูตร โดยกลุ่มแรก เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับ Growth Engine (First S-Curve New S-Curve Thailand 4.0 Super Cluster) มีจำนวน 550 หลักสูตร เช่น การตรวจสอบรอยร้าว ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมบำรุงแมคคาทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมการผลิต ตรวจสอบโดยไม่ทำลาย ขนส่งระบบราง รถไฟความเร็วสูง พลังงาน สมาร์ทฟาร์มเมอร์

กลุ่มที่สอง เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น จำนวน 2,106 หลักสูตร เช่น งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน การวางแผนไทย ช่างซ่อมและบริการเครื่องยนต์เล็ก เช่นพวกสปีดโบ๊ต

ส่วนประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมสูงสุดเท่าที่ได้มีการสำรวจดูใน 5 อันดับ ได้แก่ วิชาอุตสาหกรรม ตรวจสอบรอยร้าวอากาศยาน พนักงานขับรถบรรทุกสินค้า งานเขียนแบบเครื่องกลสามมิติด้วยโปรแกรม CAD 2D และหุ่นยนต์เล็ก เป็นต้น

วิชาการพาณิชยกรรม ได้แก่ การจัดทำบัญชีควบคุมคลังสินค้า การทำธุรกิจการค้าบนอินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่คลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ หรือนักบัญชีของผู้รับหมาก่อสร้าง เป็นต้น

วิชาคหกรรม ก็เป็นอีกหนึ่งที่มีผู้สมัครเข้ามาขอฝึกอบรมมาก ตั้งแต่ฝึกทำอาหารนานาชาติ งานเย็บจักรอุตสาหกรรม งานบริการอาหาร และเครื่องดื่มน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีงานวิชาเกษตรกรรม การควบคุมการผลิตให้ได้มาตรฐานคุณภาพ การใช้เครื่องจักรกลเพื่อการผลิตข้าวอินทรีย์ การผลิตพืชผัก ผลไม้ อินทรีย์ เป็นต้น และสุดท้ายคือ วิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่จะต้องเสริมหลักสูตรภาษาเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์เฉพาะพื้นที่ การดำเนินงานท่องเที่ยวชุมชน และโฮมสเตย์ เป็นต้น

ทุกวันนี้เรามีเด็กอาชีวะอยู่ประมาณ 1 ล้านคน แต่ละปีมีผู้จบการศึกษาออกมาราว 200,000 คน แต่พูดตามตรงว่า เขาไม่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักสูตรที่เขาเรียนจบออกมามันโบราณ อย่างเครื่องยนต์ที่เขาเรียนก็เป็นเครื่องยนต์เก่า เครื่องไฟฟ้าก็เก่า หลักสูตรเขาไม่มีหลักสูตรใดที่สามารถรองรับระบบเศรษฐกิจประเทศที่กำลังเติบโตได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโลจิสติกส์ หุ่นยนต์ ระบบรถไฟฟ้า ฯลฯ

อยากจะเล่าให้ฟังนิด ที่ภาคใต้ เวลาสปีดโบ้ตเสียเนี่ย เขาต้องรอกันเป็นวันเพราะหาคนซ่อมไม่ได้ อาชีวะเราซ่อมไม่ได้ เอกชนกำลังตายเพราะเขาไม่มีคนงาน ที่นี้มาดูคุณภาพของเด็กไทย จากการประเมินผลการสอบในช่วงคะแนน 550 ร่วมกับนานาชาติ (PISA) เพื่อเป็นการประเมินคุณภาพระบบการศึกษาของประเทศสำหรับการแข่งขันในอนาคต ปรากฏว่า ทุกวันนี้ เด็กเวียดนามเก่งแซงมาเป็นอันดับ 1 ตามด้วยมาเก๊า ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไทเป จีน เกาหลี ส่วนไทยอยู่ในอันดับ 41 คะแนน อยู่ที่ระดับ 350 คะแนน เขาและเราคาดหวังว่า รากฐานที่วางให้แก่อาชีวศึกษานี้จะทำให้เกิดการจ้างงานหลายแสนคนในอนาคตอันใกล้ และขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เป้าหมาย ไทยแลนด์ 4.0 ให้สำเร็จ

ทีมเศรษฐกิจ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันจันทร์ที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2560

มองโลกมองไทยผ่านเมล็ดพันธุ์

ได้เกียรติรับเชิญจากคุณบุญมี ออกแมน รองกรรมการผู้จัดการธุรกิจเมล็ดพันธุ์บริษัท เจียไต๋ จำกัด ไปร่วมสังเกตการณ์งาน Field day International 2017 ที่เชียงใหม่ สถานีวิจัยปรับปรุงพันธุ์และผลิตเมล็ดพันธุ์แหล่งใหญ่แหล่งหนึ่งของเจียไต๋ เมื่อเดือนที่แล้ว

เป็นงานที่จัดขึ้นเป็นการภายใน เชิญบริษัทผู้ค้าเมล็ดพันธุ์จากทั่วโลกกว่า 40 ประเทศ ทั้งจาก สหรัฐฯ ฝรั่งเศส รัสเซีย อินเดีย จีน บังกลาเทศ เกาหลีใต้ บราซิล เวียดนาม ตุรกี อาร์เจนตินา ฯลฯ ให้มา ชมและเลือกซื้อพันธุ์พืชผักชนิดใหม่ที่นักปรับปรุงพันธุ์ของเจียไต๋ได้รังสรรค์ขึ้นมา มีพืชพันธุ์ใหม่ๆ 20 ชนิด กว่า 400 สายพันธุ์ ให้บริษัทผู้ค้าเลือกซื้อ ส่งไปขายให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ภูมิอากาศ และความต้องการของเกษตรกรของแต่ละประเทศ

ผลการจัดงาน 5 วัน มีลูกค้าสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ไปเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการเข้ามาสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่ได้มีการสั่งซื้อไปปลูกเมื่อปีที่แล้วได้ผลผลิตดี ปีนี้เลยกลับมาสั่งซื้อเพิ่มไปอีกหลายเท่าตัว และเป็นที่น่าสนใจ การจัดงานครั้งนี้บริษัทผู้ค้าเจียไต๋จากต่างประเทศให้ความสนใจเมล็ดพันธุ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นอกจากต้องการพันธุ์พืชที่มีคุณสมบัติให้ผลผลิตมีคุณภาพ รสชาติดี ขนาดผลมีขนาดตรงตามที่ตลาดของแต่ละประเทศต้องการ ยังต้องการพันธุ์พืชผักที่ทนโรค ทนการขนและผลผลิตสามารถเก็บได้นาน นั่นเพราะภาวะโลกร้อน อุณหภูมิที่สูงขึ้น มีผลทำให้เชื้อโรคพืชมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แข็งแรงมากขึ้น และอากาศร้อนยังมีผลทำให้ผลผลิตที่มีการขนส่งในระยะไกล 1,000-2,000 กม. เสียหายได้ง่ายอีกด้วย

เกษตรกรในต่างประเทศให้ความสนใจพันธุ์พืชที่ทนสู่ภาวะโลกร้อน ส่วนบ้านเรา คุณบุญมี กลับบอกว่าแตกต่างอย่างสิ้นเชิง...ต่างประเทศเน้นใช้วิธีแก้ปัญหาที่ต้นทาง แต่ของเรากลับคิดแก้ปัญหา ณ ปลายทาง

กล่าวคือ เกษตรกรไทยคิดแต่จะได้พันธุ์ที่ให้ผลผลิตเยอะๆ ส่วนเรื่องทนต่อโรค ทนสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง กลับไม่ให้ความสำคัญ มองว่า ได้ผลผลิตปริมาณมากไว้ก่อน ถ้าเกิดมีโรค ผลผลิตเสียหายค่อยมาคิดแก้ปัญหาที่หลัง เข้าตำรา “มิเห็นโลงศพ มิหลั่งน้ำตา”...วิธีคือ วิธีไทย

"คน" โจทย์ใหญ่...ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

ในห้วงเวลาที่พวกเราหลายคนก็ต่างพยายามค้นหาคำตอบว่าจะใช้อะไรเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” ของรัฐบาลไปสู่ความสำเร็จให้ได้ และก้าวแรกที่จะทำให้รัฐบาลสามารถนำพาคนไทยทั้ง 67 ล้านคน ข้ามผ่านกับดักของการพัฒนาประเทศ และเทคโนโลยีเปลี่ยนโลกที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็วจนแทบจะตั้งตัวไม่ติดไปให้ได้...คืออะไร

คำตอบจากการสำรวจความเห็นของเหล่า CEO ในภาคธุรกิจใหญ่ๆจำนวนมาก ซึ่งตรงกับความเห็นของรัฐบาล และ นพ.ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็คือ คน นั่นเอง

เมื่อข้อสรุปที่ได้พุ่งเป้าไปที่ “คน” เราก็นึกไม่พ้นที่จะต้องตามไปดูเรื่องระบบการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากรัฐบาลเองก็ยังไม่สามารถจำแนกได้ว่า กลุ่มคนที่อยู่ในระดับ 4.0 คือพร้อมจะพัฒนาร่วมไปกับเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อการปรับเปลี่ยนประเทศไปในทิศทางเดียวกันกับประเทศต่างๆทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านนั้น เอาเข้าจริง มีจำนวนเท่าใด?! แล้วกลุ่มคนที่อยู่ในระดับ 3.0 ที่ตามเทคโนโลยีพอได้ละ มีจำนวนเท่าใด ขณะที่กลุ่มคนที่ยังอยู่ในระดับ 2.0, 1.0 และ 0.0 มีกี่คน แน่نونว่า พวกเขาคงด้อยโอกาสในทุกด้านมากกว่า โดยเหตุเพราะความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยมีช่องว่างห่างกันออกไปมากขึ้นทุกปีนั้น มีจำนวนจริงเท่าใดกันแน่?

ยังมีคำถามในหมู่ผู้บริหารระดับสูงของประเทศที่ข้องใจกับระบบการศึกษาประเทศไทยตามมาด้วยว่า ผิดเพี้ยนไปหรือไม่ที่เรามัวไปมุ่งเป้าที่จะโชว์ตัวเด็กในระดับยอดสุดของประเทศซึ่งเก่งคณิตศาสตร์ หรือ วิชาฟิสิกส์ เพียงเพื่อต้องการเอาชนะการแข่งขันโอลิมปิกให้ได้สัก 3 คน แล้วปล่อยให้คนไทยทั้งประเทศโง่!! นั้นก็ยังเป็นโจทย์ใหญ่ให้ต้องคิดว่า เราจะร่วมกันปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทยกันอย่างไร เพื่อให้ได้คนไทยที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพออกมา

เมื่อคำตอบในเรื่อง คน ของ รมว.ศึกษาธิการ ตรงกับความต้องการของ ทีมเศรษฐกิจ และทุกหมู่เหล่าไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับสูงของประเทศ หรือ CEO จากภาคธุรกิจขนาดใหญ่ๆ ที่อยากจะรู้คำตอบข้างต้นเพื่อรองรับอนาคตข้างหน้าของเทคโนโลยีล้ำยุค หรือเทคโนโลยีขั้นสูงเช่นที่ประเทศอื่น ๆ กำลังพยายามแข่งขันกันสร้างขึ้นเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศตนไปในทิศทางที่สามารถครอบครองส่วนแบ่งในตลาดโลกได้มากที่สุดอย่างไร

โครงการนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการร่วมกันพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาให้สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดโครงการ Excellent Model School (EMS) : สถานศึกษาดั้งเดิมทวิภาคี และการจัดการเรียนการสอนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานการอาชีวศึกษาที่จะมีการส่งนักเรียนนักศึกษาเข้าไปฝึกปฏิบัติจริงในโรงงาน หรือสถานบริการต่างๆจากภาคเอกชนที่เข้ามาช่วยกระทรวงศึกษาฯทั้งสิ้น 1,800 แห่งทั่วประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการจะจัดทำโครงการฝึกอบรมภายใต้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะภาคฤดูร้อน (Education to Employment : Vocation Boot Camp) หรือ E to E เพื่อพัฒนาทักษะด้านความสามารถในการแข่งขัน และ เสริมสร้างศักยภาพกำลังคนโดยให้สถานประกอบการหรือภาคเอกชนเป็นผู้นำในการผลิตกำลังคนจากอาชีวะ ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรม จนถึงส่งวิทยากรมาช่วยสอน และชี้แนะให้แก่ผู้เข้าอบรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ

“หลักสูตรของผม จะเน้นไปที่การพัฒนาสมรรถนะหลัก ควบคู่ไปกับคุณธรรม เรียกว่า SEE ซึ่งสอดคล้องกับ Growth Engine (First S-Curve New S-Curve Thailand 4.0 Super Cluster) และต้องมีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นด้วย คือ

1.ต้องมี Skill : ทักษะการทำงานที่ผู้เข้าฝึกอบรมจะได้รับการลงมือปฏิบัติจริงกับอุปกรณ์ และเครื่องมือทันสมัยในสถานประกอบการ หรือสถานการณ์จริง”

ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้นภายในการควบคุมดูแลของคณะครูและวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญจากสถานประกอบการที่จะช่วยผลิตคนให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของเอกชนอย่างแท้จริง

2.English : ภาษาอังกฤษ เพื่อเน้นการฝึกพูด-อ่านตำราภาษาอังกฤษ สำหรับอากาศยาน การเดินเรือ หุ่นยนต์ แอปพลิเคชัน Echo Vocational และ 3.Ethics : คุณธรรม ซึ่งจะเน้นการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมตลอดช่วงเวลาของการฝึกอบรมตามแนวคิด Work Hard be Nice เพื่อให้ได้กำลังคนที่มีความขยัน ใฝ่เรียนรู้ และตรงเวลา

สำหรับอาชีวะในกลุ่มเป้าหมายของคุณหมอธีระเกียรติ จะทำการฝึกอบรมให้แก่ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีสุดท้าย รวมถึงประชาชนที่สนใจ ซึ่งขณะนี้มีความสนใจกว่า 83,000 ราย จากสถานศึกษาทั่วประเทศ 444 แห่ง โดยการฝึกอบรมนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมในการช่วยเหลือกระทรวงศึกษาธิการเพื่อการฝึกอบรม 1,537 ราย

หลักสูตรของผม จะมีอยู่ด้วยกันมากถึง 2,656 หลักสูตร โดยกลุ่มแรก เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับ Growth Engine (First S-Curve New S-Curve Thailand 4.0 Super Cluster) มีจำนวน 550 หลักสูตร เช่น การตรวจสอบรอยร้าว ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมบำรุงแมคคาทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมการผลิต ตรวจสอบโดยไม่ทำลาย ขนส่งระบบราง รถไฟความเร็วสูง พลังงาน สมาร์ทฟาร์มเมอร์

กลุ่มที่สอง เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น จำนวน 2,106 หลักสูตร เช่น งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน การวางแผนไทย ช่างซ่อมและบริการเครื่องยนต์เล็ก เช่นพวกสปีดโบ๊ต

ส่วนประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมสูงสุดเท่าที่ได้มีการสำรวจดูใน 5 อันดับ ได้แก่ วิชาอุตสาหกรรม ตรวจสอบรอยร้าวอากาศยาน พนักงานขับรถบรรทุกสินค้า งานเขียนแบบเครื่องกลสามมิติด้วยโปรแกรม CAD 2D และหุ่นยนต์เล็ก เป็นต้น

วิชาการพาณิชยกรรม ได้แก่ การจัดทำบัญชีควบคุมคลังสินค้า การทำธุรกิจการค้าบนอินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่คลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ หรือนักบัญชีของผู้รับหมาก่อสร้าง เป็นต้น

วิชาคหกรรม ก็เป็นอีกหนึ่งที่มีผู้สมัครเข้ามาขอฝึกอบรมมาก ตั้งแต่ฝึกทำอาหารนานาชาติ งานเย็บจักรอุตสาหกรรม งานบริการอาหาร และเครื่องดื่มนั้น เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีงานวิชาเกษตรกรรม การควบคุมการผลิตให้ได้มาตรฐานคุณภาพ การใช้เครื่องจักรกลเพื่อการผลิตข้าวอินทรีย์ การผลิตพืชผัก ผลไม้ อินทรีย์ เป็นต้น และสุดท้ายคือ วิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่จะต้องเสริมหลักสูตรภาษาเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์เฉพาะพื้นที่ การดำเนินงานท่องเที่ยวชุมชน และโฮมสเตย์ เป็นต้น

ทุกวันนี้เรามีเด็กอาชีวะอยู่ประมาณ 1 ล้านคน แต่ละปีมีผู้จบการศึกษาออกมาราว 200,000 คน แต่พูดตามตรงว่า เขาไม่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักสูตรที่เขาเรียนจบออกมามันโบราณ อย่างเครื่องยนต์ที่เขาเรียนก็เป็นเครื่องยนต์เก่า เครื่องไฟฟ้าก็เก่า หลักสูตรเขาไม่มีหลักสูตรใดที่สามารถรองรับระบบเศรษฐกิจประเทศที่กำลังเติบโตได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโลจิสติกส์ หุ่นยนต์ ระบบรถไฟฟ้า ฯลฯ

อยากจะเล่าให้ฟังนิด ที่ภาคใต้ เวลาสปีดโบ้ตเสียเนี่ย เขาต้องรอกันเป็นวันเพราะหาคนซ่อมไม่ได้ อาชีวะเราซ่อมไม่ได้ เอกชนกำลังตายเพราะเขาไม่มีคนงาน ที่นี้มาดูคุณภาพของเด็กไทย จากการประเมินผลการสอบในช่วงคะแนน 550 ร่วมกับนานาชาติ (PISA) เพื่อเป็นการประเมินคุณภาพระบบการศึกษาของประเทศสำหรับการแข่งขันในอนาคต ปรากฏว่า ทุกวันนี้ เด็กเวียดนามเก่งแซงมาเป็นอันดับ 1 ตามด้วยมาเก๊า ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไทเป จีน เกาหลี ส่วนไทยอยู่ในอันดับ 41 คะแนน อยู่ที่ระดับ 350 คะแนน เขาและเราคาดหวังว่า รากฐานที่วางให้แก่อาชีวศึกษานี้จะทำให้เกิดการจ้างงานหลายแสนคนในอนาคตอันใกล้ และขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เป้าหมาย ไทยแลนด์ 4.0 ให้สำเร็จ

ทีมเศรษฐกิจ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันจันทร์ที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2560

มองโลกมองไทยผ่านเมล็ดพันธุ์

ได้เกียรติรับเชิญจากคุณบุญมี ออกแมน รองกรรมการผู้จัดการธุรกิจเมล็ดพันธุ์บริษัท เจียไต๋ จำกัด ไปร่วมสังเกตการณ์งาน Field day International 2017 ที่เชียงใหม่ สถานีวิจัยปรับปรุงพันธุ์และผลิตเมล็ดพันธุ์แหล่งใหญ่แหล่งหนึ่งของเจียไต๋ เมื่อเดือนที่แล้ว

เป็นงานที่จัดขึ้นเป็นการภายใน เชิญบริษัทผู้ค้าเมล็ดพันธุ์จากทั่วโลกกว่า 40 ประเทศ ทั้งจาก สหรัฐฯ ฝรั่งเศส รัสเซีย อินเดีย จีน บังกลาเทศ เกาหลีใต้ บราซิล เวียดนาม ตุรกี อาร์เจนตินา ฯลฯ ให้มา ชมและเลือกซื้อพันธุ์พืชผักชนิดใหม่ที่นักปรับปรุงพันธุ์ของเจียไต๋ได้รังสรรค์ขึ้นมา มีพืชพันธุ์ใหม่ๆ 20 ชนิด กว่า 400 สายพันธุ์ ให้บริษัทผู้ค้าเลือกซื้อ ส่งไปขายให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ภูมิอากาศ และความต้องการของเกษตรกรของแต่ละประเทศ

ผลการจัดงาน 5 วัน มีลูกค้าสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ไปเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการเข้ามาสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่ได้มีการสั่งซื้อไปปลูกเมื่อปีที่แล้วได้ผลผลิตดี ปีนี้เลยกลับมาสั่งซื้อเพิ่มไปอีกหลายเท่าตัว และเป็นที่น่าสนใจ การจัดงานครั้งนี้บริษัทผู้ค้าเจียไต๋จากต่างประเทศให้ความสนใจเมล็ดพันธุ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นอกจากต้องการพันธุ์พืชที่มีคุณสมบัติให้ผลผลิตมีคุณภาพ รสชาติดี ขนาดผลมีขนาดตรงตามที่ต้องการของแต่ละประเทศต้องการ ยังต้องการพันธุ์พืชผักที่ทนโรค ทนการชนและผลผลิตสามารถเก็บได้นาน นั่นเพราะภาวะโลกร้อน อุณหภูมิที่สูงขึ้น มีผลทำให้เชื้อโรคพืชมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แข็งแรงมากขึ้น และอากาศร้อนยังมีผลทำให้ผลผลิตที่มีการขนส่งในระยะไกล 1,000-2,000 กม. เสียหายได้ง่ายอีกด้วย

เกษตรกรในต่างประเทศให้ความสนใจพันธุ์พืชที่ทนสู่ภาวะโลกร้อน ส่วนบ้านเรา คุณบุญมี กลับบอกว่าแตกต่างอย่างสิ้นเชิง...ต่างประเทศเน้นใช้วิธีแก้ปัญหาที่ต้นทาง แต่ของเรากลับคิดแก้ปัญหา ณ ปลายทาง

กล่าวคือ เกษตรกรไทยคิดแต่จะได้พันธุ์ที่ให้ผลผลิตเยอะๆ ส่วนเรื่องทนต่อโรค ทนสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง กลับไม่ให้ความสำคัญ มองว่า ได้ผลผลิตปริมาณมากไว้ก่อน ถ้าเกิดมีโรค ผลผลิตเสียหายค่อยมาคิดแก้ปัญหาที่หลัง เข้าตำรา “มิเห็นโลงศพ มิหลั่งน้ำตา”...วิธีคือ วิธีไทย

"คน" โจทย์ใหญ่...ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

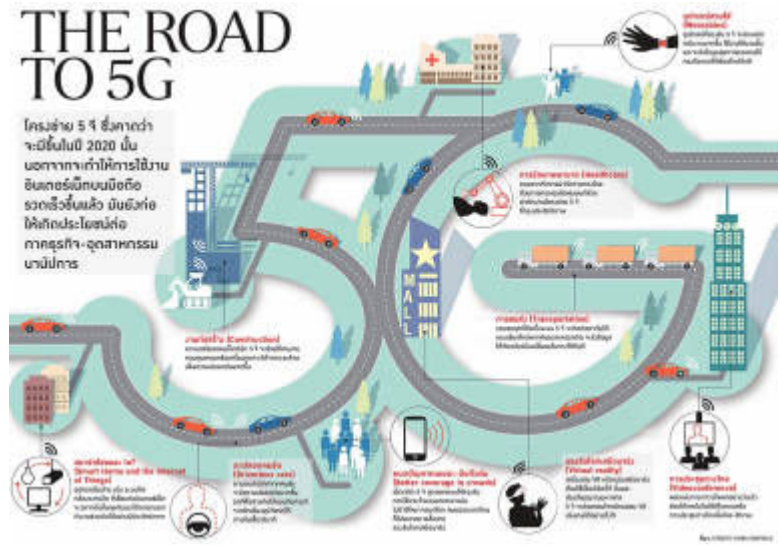
ในห้วงเวลาที่พวกเราหลายคนก็ต่างพยายามค้นหาคำตอบว่าจะใช้อะไรเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” ของรัฐบาลไปสู่ความสำเร็จให้ได้ และก้าวแรกที่จะทำให้รัฐบาลสามารถนำพาคนไทยทั้ง 67 ล้านคน ข้ามผ่านกับดักของการพัฒนาประเทศ และเทคโนโลยีเปลี่ยนโลกที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็วจนแทบจะตั้งตัวไม่ติดไปให้ได้...คืออะไร

คำตอบจากการสำรวจความเห็นของเหล่า CEO ในภาคธุรกิจใหญ่ๆจำนวนมาก ซึ่งตรงกับความเห็นของรัฐบาล และ นพ.ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็คือ คน นั่นเอง

เมื่อข้อสรุปที่ได้พุ่งเป้าไปที่ “คน” เราก็นึกไม่พ้นที่จะต้องตามไปดูเรื่องระบบการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากรัฐบาลเองก็ยังไม่สามารถจำแนกได้ว่า กลุ่มคนที่อยู่ในระดับ 4.0 คือพร้อมจะพัฒนาร่วมไปกับเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อการปรับเปลี่ยนประเทศไปในทิศทางเดียวกันกับประเทศต่างๆทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านนั้น เอาเข้าจริง มีจำนวนเท่าใด?! แล้วกลุ่มคนที่อยู่ในระดับ 3.0 ที่ตามเทคโนโลยีพอได้ละ มีจำนวนเท่าใด ขณะที่กลุ่มคนที่ยังอยู่ในระดับ 2.0, 1.0 และ 0.0 มีกี่คน แน่หนอนว่า พวกเขาคงด้อยโอกาสในทุกด้านมากกว่า โดยเหตุเพราะความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยมีช่องว่างห่างกันออกไปมากขึ้นทุกปีนั้น มีจำนวนจริงเท่าใดกันแน่?

ยังมีคำถามในหมู่ผู้บริหารระดับสูงของประเทศที่ข้องใจกับระบบการศึกษาประเทศไทยตามมาด้วยว่า ผิดเพี้ยนไปหรือไม่ที่เราจะไปมุ่งเป้าที่จะโชว์ตัวเด็กในระดับยอดสุดของประเทศซึ่งเก่งคณิตศาสตร์ หรือ วิชาฟิสิกส์ เพียงเพื่อต้องการเอาชนะการแข่งขันโอลิมปิกให้ได้สัก 3 คน แล้วปล่อยให้คนไทยทั้งประเทศโง่!! นั้นก็ยังเป็นโจทย์ใหญ่ให้ต้องคิดว่า เราจะร่วมกันปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทยกันอย่างไร เพื่อให้ได้คนไทยที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพออกมา

เมื่อคำตอบในเรื่อง คน ของ รมว.ศึกษาธิการ ตรงกับความต้องการของ ทีมเศรษฐกิจ และทุกหมู่เหล่าไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับสูงของประเทศ หรือ CEO จากภาคธุรกิจขนาดใหญ่ๆ ที่อยากจะรู้คำตอบข้างต้นเพื่อรองรับอนาคตข้างหน้าของเทคโนโลยีล้ำยุค หรือเทคโนโลยีขั้นสูงเช่นที่ประเทศอื่น ๆ กำลังพยายามแข่งขันกันสร้างขึ้นเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศตนไปในทิศทางที่สามารถครอบครองส่วนแบ่งในตลาดโลกได้มากที่สุดได้อย่างไร

ทีมเศรษฐกิจกับ นพ.ธีระเกียรติ จึงต้องจับเข่าคุยกันจริงๆจังๆในเรื่องนี้

รมว.ศึกษาธิการ บอกกับเราว่า โครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการนั้นใหญ่โตเกินกว่าจะใช้เวลาสั้นๆ เพียงปีสองปีเพื่อการปฏิรูปหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ นับจากที่ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างกันมาครั้งหลังสุดเมื่อปี พ.ศ.2543 ซึ่งแบ่งกระทรวงศึกษาธิการออกเป็น 5 แห่งใหญ่ๆคือ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา สภาการศึกษา และสำนักงานปลัดกระทรวงซึ่งดูเรื่องสรรพเพเหระ และการศึกษานอกระบบ

นับจากปีนั้น กระทรวงศึกษาธิการมีรัฐมนตรีว่าการทั้งหมด 20 คน ลองคิดดูเถอะว่า นโยบายและการปฏิรูปการศึกษาของประเทศจะอยู่นานได้อย่างไร ขณะที่ทุกอย่างรวมศูนย์อยู่ส่วนกลาง กระจายเรื่องใหญ่ๆให้รัฐมนตรีทำ แต่รัฐมนตรีอยู่กันคนละแป๊บๆไม่กี่ปีก็ไป ถ้าจะแก้ไขอะไรใหม่ ก็ต้องไปแก้ไขใน พ.ร.บ.การศึกษา ซึ่งต้องรอรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดนี้ก่อน

สิ่งที่เป็นความตั้งใจของผมก็คือ ต้องเอาระบบการศึกษาไทย ออกจากวงจรทางการเมือง (Political Cycle) ให้ได้ เราอาจจะห้ามไม่ให้นักการเมืองเข้ามาเป็นรัฐมนตรีไม่ได้เพราะเขามาจากประชาชน แต่จะอย่างไรไม่ให้การเปลี่ยนรัฐมนตรีกระทบต่อแผนการปฏิรูปการศึกษา ในหลายประเทศที่เขาเจริญ แม้จะเปลี่ยนรัฐมนตรีก็ไม่กระทบต่อแผนยุทธศาสตร์การศึกษาชาติ

เมื่อการปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศทำทุกเรื่องไม่ได้ง่ายๆ ผมจึงต้องเลือกที่จะทำบางด้าน และบางด้านนั้นจะต้องขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไปพร้อมๆกับสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพของคนไทยให้ดีขึ้น

ทุกวันนี้ รัฐบาลมีโครงการสานพลังประชารัฐ 12 โครงการอยู่ หนึ่งในโครงการเหล่านี้ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ คือ หัวหน้าทีมฝ่ายราชการ มีนายศุภชัย เจียรวนนท์ CEO ของทรู วิชั่นส์ เป็นหัวหน้าทีมฝ่ายเอกชน

“ตรงนี้มีเป้าหมายช่วยกันปฏิรูปโรงเรียน 7,000 แห่งทั่วประเทศ เพื่อสร้างคนไทยในชนบทห่างไกลให้มีคุณภาพ ส่วนของผม ผมทำอีกโครงการควบคู่กันไป โดยผมจำเป็นต้องเลือกที่จะวางยุทธศาสตร์ซึ่งเห็นว่าสำคัญที่สุดในยามนี้ คือ พัฒนาทักษะกำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และยุทธศาสตร์-ชาติ 20 ปี (2560-2579)”

โครงการนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการร่วมกันพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาให้สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดโครงการ Excellent Model School (EMS) : สถานศึกษาดั้งเดิมทวิภาคี และการจัดการเรียนการสอนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานการอาชีวศึกษาที่จะมีการส่งนักเรียนนักศึกษาเข้าไปฝึกปฏิบัติจริงในโรงงาน หรือสถานบริการต่างๆจากภาคเอกชนที่เข้ามาช่วยกระทรวงศึกษาฯทั้งสิ้น 1,800 แห่งทั่วประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการจะจัดทำโครงการฝึกอบรมภายใต้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะภาคฤดูร้อน (Education to Employment : Vocation Boot Camp) หรือ E to E เพื่อพัฒนาทักษะด้านความสามารถในการแข่งขัน และ เสริมสร้างศักยภาพกำลังคนโดยให้สถานประกอบการหรือภาคเอกชนเป็นผู้นำในการผลิตกำลังคนจากอาชีวะ ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรม จนถึงส่งวิทยากรมาช่วยสอน และชี้แนะให้แก่ผู้เข้าอบรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ

“หลักสูตรของผม จะเน้นไปที่การพัฒนาสมรรถนะหลัก ควบคู่ไปกับคุณธรรม เรียกว่า SEE ซึ่งสอดคล้องกับ Growth Engine (First S-Curve New S-Curve Thailand 4.0 Super Cluster) และต้องมีหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นด้วย คือ

1.ต้องมี Skill : ทักษะการทำงานที่ผู้เข้าฝึกอบรมจะได้รับการลงมือปฏิบัติจริงกับอุปกรณ์ และเครื่องมือทันสมัยในสถานประกอบการ หรือสถานการณ์จริง”

ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้นภายในการควบคุมดูแลของคณะครูและวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญจากสถานประกอบการที่จะช่วยผลิตคนให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของเอกชนอย่างแท้จริง

2.English : ภาษาอังกฤษ เพื่อเน้นการฝึกพูด-อ่านตำราภาษาอังกฤษ สำหรับอากาศยาน การเดินเรือ หุ่นยนต์ แอปพลิเคชัน Echo Vocational และ 3.Ethics : คุณธรรม ซึ่งจะเน้นการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมตลอดช่วงเวลาของการฝึกอบรมตามแนวคิด Work Hard be Nice เพื่อให้ได้กำลังคนที่มีความขยัน ใฝ่เรียนรู้ และตรงเวลา

สำหรับอาชีวะในกลุ่มเป้าหมายของคุณหมอธีระเกียรติ จะทำการฝึกอบรมให้แก่ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีสุดท้าย รวมถึงประชาชนที่สนใจ ซึ่งขณะนี้มีความสนใจกว่า 83,000 ราย จากสถานศึกษาทั่วประเทศ 444 แห่ง โดยการฝึกอบรมนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมในการช่วยเหลือกระทรวงศึกษาธิการเพื่อการฝึกอบรม 1,537 ราย

หลักสูตรของผม จะมีอยู่ด้วยกันมากถึง 2,656 หลักสูตร โดยกลุ่มแรก เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับ Growth Engine (First S-Curve New S-Curve Thailand 4.0 Super Cluster) มีจำนวน 550 หลักสูตร เช่น การตรวจสอบรอยร้าว ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมบำรุงแมคคาทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมการผลิต ตรวจสอบโดยไม่ทำลาย ขนส่งระบบราง รถไฟความเร็วสูง พลังงาน สมาร์ทฟาร์มเมอร์

กลุ่มที่สอง เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น จำนวน 2,106 หลักสูตร เช่น งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน การวางแผนไทย ช่างซ่อมและบริการเครื่องยนต์เล็ก เช่นพวกสปีดโบ๊ต

ส่วนประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมสูงสุดเท่าที่ได้มีการสำรวจดูใน 5 อันดับ ได้แก่ วิชาอุตสาหกรรม ตรวจสอบรอยร้าวอากาศยาน พนักงานขับรถบรรทุกสินค้า งานเขียนแบบเครื่องกลสามมิติด้วยโปรแกรม CAD 2D และหุ่นยนต์เล็ก เป็นต้น

วิชาการพาณิชยกรรม ได้แก่ การจัดทำบัญชีควบคุมคลังสินค้า การทำธุรกิจการค้าบนอินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่คลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ หรือนักบัญชีของผู้รับหมาก่อสร้าง เป็นต้น

วิชาเกษตรกรรม ก็เป็นอีกหนึ่งที่มีผู้สมัครเข้ามาขอฝึกอบรมมาก ตั้งแต่ฝึกทำอาหารนานาชาติ งานเย็บจักรอุตสาหกรรม งานบริการอาหาร และเครื่องตีม เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีงานวิชาเกษตรกรรม การควบคุมการผลิตให้ได้มาตรฐานคุณภาพ การใช้เครื่องจักรกลเพื่อการผลิตข้าวอินทรีย์ การผลิตพืชผัก ผลไม้ อินทรีย์ เป็นต้น และสุดท้ายคือ วิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่จะต้องเสริมหลักสูตรภาษาเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์เฉพาะพื้นที่ การดำเนินงานท่องเที่ยวชุมชน และโฮมสเตย์ เป็นต้น

ทุกวันนี้เรามีเด็กอาชีวะอยู่ประมาณ 1 ล้านคน แต่ละปีมีผู้จบการศึกษาออกมาราว 200,000 คน แต่พูดตามตรงว่า เขาไม่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักสูตรที่เขาเรียนจบออกมามันโบราณ อย่างเครื่องยนต์ที่เขาเรียนก็เป็นเครื่องยนต์เก่า เครื่องไฟฟ้าก็เก่า หลักสูตรเขาไม่มีหลักสูตรใดที่สามารถรองรับระบบเศรษฐกิจประเทศที่กำลังเติบโตได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโลจิสติกส์ หุ่นยนต์ ระบบรถไฟฟ้า ฯลฯ

อยากจะเล่าให้ฟังนิด ที่ภาคใต้ เวลาสปีดโบ้ตเสียเนี่ย เขาต้องรอกันเป็นวันเพราะหาคนซ่อมไม่ได้ อาชีวะเราซ่อมไม่ได้ เอกชนกำลังตายเพราะเขาไม่มีคนงาน ที่นี้มาดูคุณภาพของเด็กไทย จากการประเมินผลการสอบในช่วงคะแนน 550 ร่วมกับนานาชาติ (PISA) เพื่อเป็นการประเมินคุณภาพระบบการศึกษาของประเทศสำหรับการแข่งขันในอนาคต ปรากฏว่า ทุกวันนี้ เด็กเวียดนามเก่งแซงมาเป็นอันดับ 1 ตามด้วยมาเก๊า ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไทเป จีน เกาหลี ส่วนไทยอยู่ในอันดับ 41 คะแนน อยู่ที่ระดับ 350 คะแนน เขาและเราคาดหวังว่า รากฐานที่วางให้แก่อาชีวศึกษานี้จะทำให้เกิดการจ้างงานหลายแสนคนในอนาคตอันใกล้ และขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เป้าหมาย ไทยแลนด์ 4.0 ให้สำเร็จ

ทีมเศรษฐกิจ